

sættelse længere, naar Lovforslaget her for-
kastes.

Bajer: Da Forhandlingerne her dreie sig om, hvor vidt den foreslaede Dagsorden skal vedtages eller ei, skal jeg ikke indlade mig paa selve dette Lovforslags Realitet. Vedtagelsen af Dagsordenen betyder en Udsættelse i ethvert Tilfælde; om der senere skal foregaa Noget i Retning af, hvad Lovforslaget tilsigter, eller ei, maa være Fremtiden forbeholdt. Jeg tror i ethvert Tilfælde, at en Udsættelse er gavnlig, thi ved at følge Forhandlingerne i de stedlige Blade om dette Lovforslag vil man finde, at der endogaa i selve Horsens er stor Uenighed om, hvor vidt det er rigtigt at gjøre Noget i denne Sag eller ei. Jeg stemmer altsaa for den foreslaede Dagsorden.

Forslagsstilleren (Bojzen): Hvorledes den hvidærede Minister vil stille sig i det Tilfælde, at den foreslaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen bliver vedtagen, det er selvfølgelig hans Sag, om han mener, det er heldigt at lade dette Embede henstaa længere under Besættelse ved Konstitution eller ei. Naar han nu stiller i Udsigt, at han vil betragte Forslaget som dermed endelig afgjort og besætte Embedet paany, kan jeg kun derom sige, at ogsaa min Erfaring fra vedkommende Kreds stemmer overens med forskellige Udtalelser, der ere fremkomne om, at et saadant Resultat ingenlunde der vilde blive anset for at være det uheldigste. Hvorledes altsaa Ministeren vil forsvare selv at stille sig overfor det af ham fremsatte Forslag, vil jeg selvfølgelig ganske overlade til Ministeren selv. Det ærede Medlem fra Naaklov (Weeke) kom jo meget vidt i sine Betragtninger, naar han endogaa satte dette Forslag i Forbindelse med fremtidige Reforme, gaaende ud paa en Adskillelse mellem Domsmyndigheden og Forvaltningen. Det gaar jo langt, langt ud over, hvad dette Forslag omhandler, og kunde i alt Fald kun være Vidnesbyrd om, at her ogaa foreligger en Reform, der ganske vist ikke er den, som det ærede Medlem hentydede til, men dog en Reform ved Forvaltnings-spørgsmaalet i det Hele, som vi ville komme til, naar vi overhovedet komme til Lovgivningsarbeidet.

Justitsministeren (Kellermann): Jeg ønsker blot at tilføie den Bemærkning, at det er naturligtvis følger af sig selv, at det er mig, der har at afgjøre, om jeg vil besætte

dette Embede eller ikke, naar denne Dagsorden vedtages. Det behøver man altsaa ikke særlig at indstærpe. Men dernæst vil jeg blot tillade mig at udtale, fordi det forekommer mig, at der navnlig fra det ærede Medlem her overfor (Bajer) faldt Udtalelser, som synes mig ikke være ganske klare, at jeg ikke kan se rettere, end at Dagsordenens Vedtagelse er enstydigt med Forslagets Forkastelse.

Forslagsstilleren (Bojzen): Den er enstydig med Forslagets Forkastelse for Tiden.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Det ovennævnte Forslag af Bojzen vedtoges med 53 Stemmer mod 10.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget jattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bojzen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Forslaget henvist til Finantsudvalget, ikke fordi jeg vil tilraade det høie Thing at komme særlig dybt ind paa en Behandling af selve Lovforslagets Realitet — hvad der derom maatte kunne være at sige eller de delte Meninger, der maatte kunne være derom; jeg forudsætter, at dette er Resultatet af Videnskabens øieblikkelige Overveielser — men der er et andet Forhold, som jeg tror, det vil være af Interesse, at faae undersøgt nærmere Undersøgelse, Overveielse og eventuel Udtalelse fra dette Things Side gjennem en Udvalgsbetænkning. Jeg sigter derved til Spørgsmaalet om foreløbige Loves Forelæggelse og Behandlingsmaade. Vi have i den Henseende en meget tvivlsom Praxis gjennem de forløbne Aar siden 1848,